

چکیده

هدف کلی این پژوهش تحلیل سطوح دانش شالیکاران منطقه شاندرمن در خصوص مدیریت پایدار منابع آب کشاورزی می‌باشد. جامعه‌ی آماری این تحقیق را، کلیه شالیکاران منطقه شاندرمن شهرستان ماسال تشکیل دادند ($N = 4908$). حجم نمونه مورد مطالعه با استفاده از جدول بارتلت 209 نفر و نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای، از بین شالیکاران این منطقه انتخاب گردید. برای سنجش روایی پرسشنامه از اعتبار محتوایی با استفاده از نظر متخصصان بود. برای به‌دست آوردن پایایی ابزار پژوهش، آزمون مقدماتی انجام گرفت و ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه 0/84 محاسبه شد. تحلیل داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS₂₁ صورت گرفت. یافته‌های حاصل از آزمون F در خصوص تأثیر ویژگی‌های فردی، زراعی، اقتصادی کشاورزان بر میزان دانش پاسخگویان در خصوص مدیریت منابع آب کشاورزی، برحسب سطوح متفاوت متغیرهای سن، سطح تحصیلات، تعداد افراد خانوار، سابقه فعالیت در کشاورزی، منبع درآمد، نوع مالکیت، مساحت مزرعه، میزان برداشت نشان داد تفاوت معنی‌داری از لحاظ آماری در سطح خطای پنج درصد وجود ندارد. نتایج آزمون t نشان داد که بین ویژگی‌های فردی، زراعی، اقتصادی و آموزشی- ترویجی از جمله متغیرهای جنس، بیمه کشاورزی، تسهیلات بانکی، وام خشکسالی، حمایت دولت و شرکت در کلاسهای آموزشی- ترویجی بر میزان دانش پاسخگویان در خصوص مدیریت منابع آب کشاورزی تأثیر معنی‌داری در سطح خطای پنج درصد وجود ندارد. این نتایج بیانگر آن است که دانش کشاورزان این منطقه مستقل از ویژگی‌های فردی، زراعی، اقتصادی و آموزشی- ترویجی بوده است و هیچکدام از این عوامل تأثیری بر دانش شالیکاران ندارد.

واژه‌های کلیدی: دانش، مدیریت پایدار آب، منابع آب کشاورزی